

Zbor mladih i Komorni orkestar Župe Gospe od Zdravlja kontinuirano djeluju od 1994. godine pod vodstvom uglednog zborovođe fra Stipice Grgata i orguljašice s. Zorislave Radić, okupljajući mladež Splita i okolice oko visoko vrijedne sakralne glazbe. U dvadeset godina djelovanja u radu Zbora i Orkestra sudjelovalo je nekoliko stotina mladih i duhom mladih, koji su tako stjecali nova glazbena znanja i neprocjenjiva iskustva. Isto tako svojim su djelovanjem promicali

i promiču istinske duhovne i moralne vrijednosti. Uz redovito muziciranje na liturgijskim slavljinama, zbor i orkestar svake godine priređuju nekoliko svečanih koncerata, koji su uvijek toplo primljeni od publike i od stručne javnosti. Zbor s velikim uspjehom sudjeluje i u Danima duhovne glazbe *Cro patria*. Važno je napomenuti da je to najdugovječniji aktivan mješoviti pjevački zbor mladih u Splitu, a s komornim orkestrom jedinstven je u Hrvatskoj. Za izniman prinos splitskoj glazbenoj kultu-

ri Zbor i Orkestar nagrađeni su 2014. godine skupnim nagradama Grada Splita i Splitsko-dalmatinske županije.

Izdana monografija trajan je znamen na sva njihova postignuća i uspjehe u proteklom razdoblju. Ona je i podsjetnik na sve one kojima su dvoje velikih znalaca i nepopravljivih entuzijasta, fra Stipica Grgat i časna sestra Zorislava Radić, marljivo i s istinskom akribijom, besprijekorno dajući sve ono najbolje od sebe, usadivali ljubav – prema glazbi, prema čovjeku, Bogu i Crkvi. Iskreno im valja na tome zahvaliti, slavljenicima čestitati i poželjeti im još mnogo godina uspješna i predana rada i muziciranja te da ustraju na odabranu putu odricanja i žrtve, ali prije svega istinske ljubavi i radosti.

Marijo Krnić

Uz 25. obljetnicu smrti

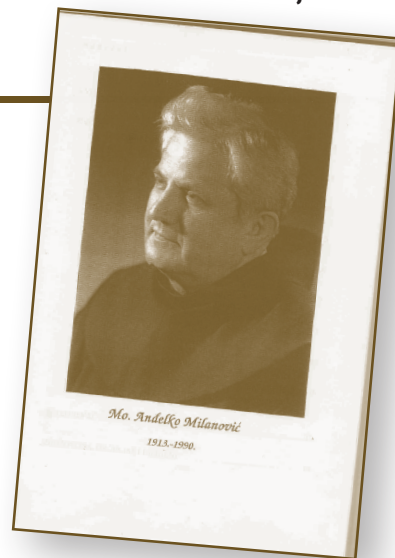
ANĐELKO MILANOVIĆ (1913. – 1990.)

Prošlo je 25 godina od smrti istaknuta hrvatskog glazbenika, zborovođe, skladatelja, profesora, svećenika i redovnika Anđelka Milanovića.

Rođen je 2. kolovoza 1913. u Otoku, kod Sinja. Osnovnu je školu završio u rodnom mjestu, a Franjevačku gimnaziju u Sinju. Stupio je u Franjevački red (1930.) sa željom da postane redovnik. Studij filozofije i teologije završio je u Sinju i Makarskoj (1931. – 1937.). Za svećenika je zaređen u Splitu 1937. godine. Odmah nakon mlade mise uprava Provincije poslala ga je na studij crkvene

glazbe na Papinskom institutu za crkvenu glazbu u Rimu. Specijalizirao je gregorijansko pjevanje i kompoziciju 1942. godine i postigao naziv *maestro*.

Po završetku studija u Rimu 1942. dolazi u Makarsku na Franjevačku visoku bogosloviju za profesora crkvene glazbe. Kad je bogoslovija 1944. godine izmještena u Zagreb, i on također seli s bogoslovima u istom svojstvu profesora te u Zagrebu ostaje do 1946. godine. Zatim odlazi u Split za provincijalova tajnika i zborovođu u crkvi Gospe od Zdravlja. Nakon šest godina provedenih u Splitu i dvije godine provedene kao profesor i zborovođa u Sinju, 1954. godine ponovo odlazi na bogosloviju, koja je drugi

put započela svoj rad u Zagrebu. Na bogosloviji u Zagrebu ostaje do 1958. godine. Te je godine fra Anđelko opet u Makarskoj kao profesor crkvene glazbe na Franjevačkoj visokoj bogosloviji, gdje ostaje šest godina. Za to vrijeme vrši i službu gvardijana tri godine

te predaje crkvenu glazbu i na Teologiji u Splitu. Od 1964. do 1988. godine fra Anđelko djeluje u Zagrebu kao zborovođa u crkvi Majke Božje Lurdske i kao profesor crkvene glazbe i predstojnik Instituta za crkvenu glazbu KBF-a u Zagrebu. Konačno, 1988. godine, kao umirovljenik, odlazi u Franjevački samostan u Sinj i u njemu ostaje do svoje smrti.

Tijek životnog djelovanja Anđelka Milanovića mogli bismo podijeliti na dva dijela. Prvo, bio je zaokupljen potrebama svoje redovničke zajednice i liturgijskih slavlja zajednice vjernika gdje je živio. Kao profesor u Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Sinju osnovao je sjemenišni, odnosno gimnazijski zbor, u koji su bili svi uključeni. S velikim je uspjehom vodio sjemenišni zbor. U sjemeništarcima je gledao buduće svećenike, koji moraju poznavati crkveno pjevanje i naučiti svirati za potrebe župne zajednice. I u bogosloviji je imao odličan zbor, koji je neumorno uvježbavao, a sposobnije pojedince poučavao u sviranju na orguljama. Bio je višegodišnji zborovođa i dirigent dječjeg i mješovitog zbora u crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu i crkvenog zbora Gospe Sinjske. Za vrijeme boravka u Zagrebu vodio

je dječji i mješoviti zbor u crkvi Gospe Lurdske. Veoma uspješno je vodio sve te crkvene zborove. Posjedovao je neiscrpnu energiju u uvježbavanju i discipliniranju zbora. Svoj posao radio je predano, stručno i s ljubavlju. Drugo, nakon smrti profesora Albe Vidakovića 1964. godine fra Anđelko je nastavio njegovo djelo na Katoličkome bogoslovnom fakultetu, postao je drugi predstojnik i profesor na Institutu za crkvenu glazbu, prihvatio je obvezu uređivati *Svetu Ceciliju*, časopis za duhovnu glazbu s glazbenim prilogom. Nastojao je prilagoditi crkvenu glazbenu školu pastoralnim potrebama Crkve, s uspjehom je dug niz godina nastupao sa ženskim i mješovitim zborom Instituta za crkvenu glazbu, pisao je u časopisu *Sveta Cecilija* (više od 50 članaka) i okupljao suradnike, organizirao tečajeve za crkvene glazbenike, znanstvene skupove, razvijao sve mogućnosti suradnje s crkvenim glazbenicima u svijetu i poticao izdavačku djelatnost Instituta za crkvenu glazbu.

Uz taj golem posao koji mu je bio povjeren, o. Milanović se bavio i skladateljskim radom. Skladao je *Hrvatsku pučku misu*, motete, ofertorij za Veliku Gos-

pu, litanije, *Divnoj dakle*, himne, popijevke, pripjevne psalme, poklike i druge zborne i pučke skladbe. Priredio je za liturgijske knjige pjevane dijelove reda mise na latinskome i hrvatskom jeziku, transkribirao i priredio *VIII. koralnu misu – De angelis*, *Koralnu misu za mrtve*, harmonizirao i priredio gotovo sve koralne napjeve za partiture pjesmarica: *Nova crkvena pjesmarica* (1974.) i *Pjevajte Gospodu pjesmu novu* (1985.).

Djelovanje fra Anđelka Milanovića nisu zaustavile toliko godine života koliko bolest očiju. Očekivalo se, da će moći dovesti Institut za crkvenu glazbu do 25. obljetnice djelovanja Instituta i svojeg djelovanja na Institutu. Međutim, to se nije dogodilo. Bolest očiju je sve više napredovala, a i sveukupno zdravlje sve više mu je slabilo. U posljednjem stadiju životnog putovanja vratio se svojim korijenima. Uselio se u običnu sobicu sinjskoga franjevačkog samostana, u Svetištu Gospe Sinjske, i čekao kraj ovozemnog putovanja. Njegov odlazak bio je tih i neprimjetan prijelaz iz ovozemaljske disharmonije u vječnu, božansku harmoniju, za kojom je težio. Fra Anđelko umro je 18. travnja 1990. godine, u 77. godini života.

Niko Luburić

Bernardica Kraljević Mikulandra

Slavite ga glazbalima zvonkim

Duhovne skladbe za dječji zbor uz glasovir, orgulje i Orffov instrumentarij

21 x 30 cm; 116 str.; meki uvez
74 kn